

Efter att dagbarnvårdaren Inger Sandström gick i pension har hon engagerat sig i Rädda Barnens projekt Mor- och farföräldrar på skolgården. Nu är hon skolmormor på måndagar och ser bland annat till så att klass 2B har det bra på rasten. »Vi är väldigt populära bland barnen«, säger hon.

FOTO: SARA LUNDVALL

Efter hela 33 år som dagbarnvårdare i sitt hem på Bölevägen gick Inger Sandström motvilligt i pension för tre år sedan.

Men en av Umeås mest välbekanta eldsjälur slocknar givetvis inte. I sin nya roll som »skolmormor« och projektledare för Rädda barnens initiativ »Mor- och farföräldrar i skolan« brinner hon för att skapa trygghet för lågstadieelever på rasterna.

– Det är bra att vara fler vuxna runt barnen, säger hon.

Skolmormorn Inger

– en trygghet på rasten

Det är måndag förmiddag och den klassiska 10-rasten närmar sig för eleverna på Böleängsskolan. Inger Sandström har promenerat de dryga två kilometerna från sin lägenhet och är på plats i god tid.

– Vill du följa med in och titta lite? undrar hon och håller upp dörren till en korridor fylld av ytterkläder, pigga väggmålningar och klassrumsdörrar.

Hon vandrar vant omkring därinne, guidar runt bland utbyggnader och förändringar som skett genom åren och konstaterar att skolan är stor. Hon noterar ett par ensamma grabbar som busar runt med en fotboll i korridoren.

– Men vad håller ni på med då? frågar hon med lättsam bestämdhet.

Deras rast har redan inletts och både pojkar och fotbollar bör således vistas utomhus.

Den här förmiddagen ska Inger hjälpa till i klass 2B och i samband med att det ringer ut stöter vi ihop med deras lärare Monica Alstermark, som ser positivt på projektet med mor- och farföräldrar i skolan.

– Det blir en större trygghet för barnen och det mest positiva är regelbundenheten, att de kan bygga upp en relation med samma mormor eller morfar. Det blir en till vuxen som finns med och som barnen får lära känna, berättar hon.

Eftersom det rör sig om ideella krafter är det inte att betrakta som en extra resurs för skolan, men seniorerna kan – förutom att exempelvis trösta någon som ramlat på rasten – sitta med vid lunchen och finnas tillgänglig en stund i klassrummet, kanske knyta en och annan skridsko på en utflykt.

Att Inger Sandström stormtrivs i rollen går inte att ta miste på. Omgiven av barn befinner hon sig i sitt rätta element och några av eleverna har hon dessutom följt sedan blöjalder, då de varit dagbarn hos henne precis innan hon gick i pension 2014.

– Varför ska du rädda barnen? frågar en flicka som läst texten på Ingers reflexväst.

– Jamen, det har jag ju förklarat för er så många gånger. Jag vill att alla barn ska ha det bra och så vill jag vara med så att jag ser att ingen är ledsen.

Som projektledare hos Rädda Barnens lokal-förening i Umeå tycker Inger såklart att fler pensionärer som kan tänka sig att fungera som en

Inger Sandström börjar veckan med att vara skolmormor på Böleängsskolan.

extra trygghet i skolan ska göra det. Fler behövs, och det är egentligen ett synsätt som går att känna igen från hennes engagemang kring föräldrar på stan – ett projekt hon initierade i slutet av 1980-talet. Då behövdes fler vuxna som vistades på stan under fredag- och lördagkvällar och högtider som skolavslutning och Valborgsfirande.

– Det började med att jag själv åkte ned på stan när min ena son blev tonåring och blev bestört över hur fruktansvärt mycket ungdomar som var där men inga vuxna, berättar hon, när vi slagit oss ned vid hennes köksbord på Bölevägen.

– Många trodde att det var för att mina pojkar hade problem, men det var det inte.

Numera är föräldrar på stan eller »Nattvandring« ett självklart inslag på gatorna i Umeå, men då var det nytt och Inger fick besöka både regeringen och rikspolisstyrelsen för att berätta om projektet.

En vanlig fråga som så kallade eldsjälur brukar få är var deras engagemang kommer ifrån, och Inger ser ut som de flesta andra äkta eldsjälur gör när de får den frågan – förvånad.

Det är förstås svårt att sätta ord på något när det känns självklart och som en naturlig del av livet, men efter en stunds funderande gör hon ett försök.

– Det är barnen. Det är barnen som förgyllt hela tiden. När jag var liten gick jag runt byn hemma i Degernäs och frågade om jag kunde få sköta barn. Jag fick väl en slant också kan jag tänka mig och sedan skötte jag om mina småsyskon också. Det är svårt att veta varför man är den man är, men

FAKTA MOR- OCH FARFÖRÄD- RAR PÅ SKOLGÅRDEN

Arrangeras via Rädda Barnens lokalavdelning i Umeå sedan drygt fem år tillbaka. I dagsläget finns cirka tio engagerade seniorer verk-samma vid olika skolor. Uppdraget är att finnas som stöd på rasterna, äta lunch med barnen i matsalen och ibland finnas med i klassrummet under lektionstid. Mor- och farföräldrarna träffas vid ett par tillfällen varje termin för att utbyta erfarenheter. Projektledare är Inger Sandström.

engagemang har varit en ledstjärna för mig.

De två lekrummen i paret Sandströms lägenhet på Bölevägen har efter att Inger gått i pension gjorts om till gästrum respektive träningsrum med motionscykel. Inger visar den lilla bidén på toaletten, som var så perfekt att använda när där de små dagbarnen skulle tvätta händerna.

– Det är ju ingen som använder en bidé i dag och när det skulle renoveras här ville de plocka bort den, men det satte jag stopp för, skrattar hon.

Ungefär 100 barn har varit dagbarn hos Inger Sandström under de 33 år hon var verksam och familjedaghem är en barnomsorgsform hon fortfarande tycker är fantastisk.

– Det handlar om vardagspedagogik i hemmiljö i en liten grupp. Det är det jag jobbat för. Små barn, särskilt under två år, har svårt att knyta kontakt med fler än föräldrarna och möjligtvis någon till. Alla barn borde ha tillgång till familjedaghem från början, tycker jag.

I dag är det inte många som väljer att arbeta som dagbarnvårdare trots att yrkesrollen, enligt Inger, stärkts med bra arbetsledning och utvecklingsmöjligheter. Och hon har sina teorier om varför.

– Jag är så fräck så att jag säger att många har ofta så fint hemma och är så materialistiska att de inte vill ta emot andras barn i sitt hem. Där sticker jag ut.

Själv hade hon gärna fortsatt.

– Jag ville inte sluta, absolut inte. Åren innan jag gick i pension var jättejobbiga. Jag gruvade. I det här huset har det varit barn varenda vardag i 33 år och så ska det inte komma någon... Och du ser vilken underbar miljö jag har här, säger hon och pekar ut mot den stora gården med grönområde och sandlåda.

Tack vare möjligheten att jobba ideellt som skolmormor har livet som pensionär inneburit fortsatt regelbunden kontakt med barn. En roll som hon även upplever verkligen uppskattas av eleverna.

– Jag försöker dra mitt strå till stacken, säger Inger Sandström.